

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . . 3 frt — kr.
Fél évre . . . 1 — 50 —
Negyedévre . . . 80 —
Égyes száma ára . . . 10 —

Előfizetési díj.

Vidéken:

Egy évre . . . 3 frt 60 kr
Fél évre . . . 1 — 80 —
Negyedévre . . . 1 — —
Égyes száma . . . 10 —

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasábos poltt sorért 5 kr. — többszöri vagy terje- || Nyílt térben való közlemények után három hasábos sorért 15 krajczár delmes hirdetésekért árlengemérté adatik. szamítatik.

Az előfizetési pénzek és a lap szellemi részét illető közlemények „Váczi” szerkesztőséghez fő az 81. szám alá Vácra küldendők.

Írkeziratok vissza nem adatauk.

Báró EÖTVÖS JÓZSEF meghalt.

Tehát ismét egy nagy emberét, egy regenerátorát, az egyenlőség, a minden irányban ható reformok előharcosát, századunk egyik legnagyobb íróját, költőjét, bölcsészét, szónokát, páratlan, mintá becületességű polgárát veszté el szegény hazánk!

Legyen áldás és béke hamvain!

A nőnevelés ügyében.

A váci nőegyletek ajánlva.

Hogy Magyarország fennállása csak a kor igényeihez m ódosult, a nép minden rétegére kiterjesztett nevelés által biztosítható; azt már belátták hazánk nagy államférfiai. Ennek következtében a legenyebb törekvés oda irányul, hogy kedves hazánk összes népégre a nevelés áldásaiiban részesüljön; sőt még a véneket is beavatják a tudomány alapismereteibe és írni, olvasni s számolni tanítják. Ha a népet műveljük, neveljük; gyarapítjuk az általános jólétet, az előteletektől megszabadítjuk, egyszérsz mind erősbitjük jellemét és a közérkölességét. Örök igaznak egy nagy angol tudós ezen szavai: „alakítsunk vagy tanodákat vagy börtönöket.”

Ha nem oktatjuk, a bűnekek esk áldozatul, vagy pedig martalékává lesz a nyomornak és inségnek. Aut—aut. Vagy—vagy. „A lét és nemlét kérdése,” mint Hamletnél.

Azért látjuk mindenütt hazánk jobbait buzgólkodni a népevelés ügyében. Mindenütt a törekvés a szép és jó iránt. Nyitnak tanfolyamokat a felnőttek számára, tartanak felolvasások és előadásokat a szükséges tud-

mányokból, buzdítanak kitízott jutalmak által, megtesznek minden kitélhető, — a haladás és polgárosodásügyében. De ezen jótéteményeket csak a férfiak élvezik, a nők nem részesülnek a tanítás áldásában. És mi az oka?

„Hon ton” úgy rendel. Nálunk nem szokás, hogy a férfi és nő együtt tanuljon, ha nem, hogy együtt táncoljon, mulasson stb. az már megengedhető. Különbö, minék is a nőnek alapos összhangzó ismeret? Főzőkannál a kezébe, vagy pedig tudja a „salon” mesterségét. Ez elég neki; más nem is rendeltetésé.

Tévednek! A nő a társadalom egyenjogú tagja, a nőnek, mint embernek, joga és szükségé van az észszerű nevelésre, hogy rendeltetését hű betöltsé, hogy társadalmi kötelemének eleget tessen. A régi sötét korban még megjárta, hogy a haladás korában, leh tetlen őt kizárni a civilizáció nagy munkájából, a melyet előmozdítani minden embernek a kötelessége.

A nő tanítani, felvilágosítani kell hogy hivatásának mint anya és feleség megfelelően, azokivül társadalmi funkciót el ne hanyagolja. De mint hogy mostohán bánik a kormány a

nőneveléssel, magok a nők egyesültek és segítettek önmaguk, sorasokon. A nőegyletek igen nagy befolyással voltak a nő helyzetének javítására. Míg egyrésztől ígölték a betegeket, gyámoltották anyagilag; más oldalról szellemi kiképzését tekintvén czebl, bevezették a tudomány csarnokaiba. Csak e két czelt előmozdító nőegyletek felelnek meg hűn feladatuknak.

Vác tartozik azon városokhoz, a melyek az egyesülés nagy befolyású tényezője által, a nő jólétét előmozdították; dícskedhetik egy nagy pártalásban részestül nőegylettel. De, sajnos! a váci nőegylet csupán csak humanistikusan intézett; áldástólhoz működését egyedül a szegények és betegekre terjeszti ki. A nőnevelés ügyét, mely parlagon hever, nem tette magáévá, ámbar eza modern nőegyletek tulajdonképi czéjla. Mert azon meggyőződésre jutottak, hogy a kor igényeire módosult neveléssel által segítve lesz a társadalom számos bajján, melynek kútforrásait máshol keresztek.

Vegyük csak tekintetbe a jelenlegi nevelés mily ferde irányban gyakoroltatik. A nőnevelés a tanoda elhagyásával majdnem végkép megszakítottatik, minden további tanulás és ön-

képzés fölfüggesztetik. A legnagyobb törekvés az irándy, hogy a főnem társaságoké legyen, mi annyit jelent, hogy néhány nyelvet töredéki bírnj, a fashionabli élet mesterségeibe és titkaiba beavatva legyen. Így készítek a hajlandókat anynyákká és feleségek. Pedig az öszerű nevelés azt kíváná, hogy a műszak ismerete által kiképzessék a gyakorlati életre.

„Anő szellemi látkörét tágitani kell. Ezt pedig könnyen eszközölheti a váci nőgyelet. Nem kívánjuk, hogy a pesti nőgyelet példájára tudományos tanodát alapítson: hanem, hogy a **szükséges magasabb ismeretekből felolvasásokat rendezzen.** Szükség csak fel anygyérdemi váci nőgyelet, városának tanárait és tudományos férfait; ezek, meg vagyok győződve, szívesen engednek a felszólításnak és így a felnőttök oktatása a tudomány ismereteiből (mint történelem, egészségtan, természetrajz, földtan s. a. t.) életre léptethető, mint a férfiaknál. Sapientis sat.

Úgy hiszem, hogy a szépmű szemeképen sem fog vonatolni részem venni ezen felolvasásokban. Csak előre menni a szép példával! Majd fogjuk követni. — Ha illeztető a győzelemig, a sőtéségtől a világszögélemig.

Hogy mily áldásosok az ilyen felolvasások, erről legközelebb.

Az uszoda ügyében.

Egy jeles tudós mondja: „Nézd meg valamely város földfőhelyiségét

s vedd figyelembe elfogyasztott szappanmennyiségét s fogalmid leend a helyzetéről.“ A fogalom, melyhez valamely nép vagy nemzet fejlettsége köve van, lehet sokféle: a követelmény, melytől az feltételezitek, s mi által az jogigénynyé lehet; számos körülménytől függ; de hogy a fent idézett tétel egy hatalmas érv: azt fölünk elvitani nagyon nehéz lenne.

Nem közvetlen kifolyása-e annak a tisztaság, a csfn, mint mindenben szeretünk, s mi a legtöbb esetben sympathiánk forrása; míg ellenben hiányoznak az, ugy első mi bentünk küli magát, a szánalom, megvetés, az antipathia.

Kelet népe, mely hár költészetet pótolja legnagyobb részét most is, mit a józan ész már századok óta mint pozitívumot hirdet: nem csak mint természet követelte szükségét, hanem mint szertartást is elfogadta — a mosakodást?

Uram! jól megérték! emek nem az az értelme, hogy „ha eső nem lézen, mosogatás után bál lézen,“ emek egészen más, az ember physikai életére nem csakely befolyása van.

A testnek gyakori hidegvizzel mosogatása vagy meleg fürdők alkalmazása, hogy meynyire hasznos és szükséges, de mellette mily hatalmas gyógygyerővel bír, azt számos adatokkal mutathatnánk ki, de mert az a t. olvasó közönség előtt sem ismeretlen, így hisszük, azok felsorolását egyszerűen mellőzhetjük.

A t. olvasó közönség figyelmét egy valóban életre való s a közegés-

séget illetőleg valódi hiányt pótoló vállalat felkarolására vagyunk bátrak felhíni.

A mi szöke Dunánk a mult évben búszke vállán egy esinosen berendezett — nem jár., — hanem álló-művet hordozott, mely nem csak szépművészetpontból ékíté azt, s barátságos külsejével meghívólag mosolygott a hajón utazóra; de jótékonyaságát s hasznát éterke mind az, ki e esinos uszoda nyaldalos hajókat toltott néhány élvezetes óráit.

Tudva azt, hogy minden vállalat csak ugy számíthat pártolásra, ha az a követelményeknek megfelel, ha remény van, hogy a befektetett tőke a kamatot behozza: azt hisszük, hogy alig van vállalat, mely az említettől biztosabban s dűsábban hozhatna gyümölcsöt.

Az itt befektetett tőke az egész ség — s a kamat? annak folyton virágzó állapotban fenntartása. Vajjon találkoznék-e olyan, ki e nem ámitól, hanem meggyőződésen alapuló igazságnak ne hozná meg a csakely anyagi áldozatot?

Se mellett ne mondandó közöszömet az oly férfiaknak, kik érlekei fölött örökde, áldozatot, fáradsámat leközdve, a nehezségekkel dacolva, a közgyet önmagukévá téve, alkalmat igyekeznek nyujtani, hogy igényeiket mentül könnyebben elégíthessék ki.

Hogy meynyire szükség van ily biztosított földelőre, azt az általunk tapasztalt számolói esetek tanúsítják.

A számos szerencsétlenségek, — melyeket, ha egészen megakadályoz-

TÁRSZÉL.

Páras Pistóla.

Ég és föld között.

Általános becsánatkérés és jóválnúra hajlamot tanúsító roszakarat. — Nőgyelet bál. Mikéde velük? — Bolhözestély, valódi és álarczok.

Ime! vezekő szürcehába öltöze havmál hintett fűvel, s rettenetesen összevissza förelémezett szívvel jelenek meg előttek, kedves, kedvelenél, és legkarosabb szép olvasónim, becsánat kérte azon egyékiadó borakozó vétekrét, melynek becsánat csak épe ismert nagylelkűségöktől várhatom, s remegő törekvés s vaxozó fogalkaróv is. — Oh kérem, eszedem, Könyörgöm, becsánatok meg — Szent Full- Angliásra, a még szentebb Crepre — és a legzenetből Gros de Neaplesra esküszöm, nem, soha nem teszem többé, nem lepek az uszóra s uszóra, imádoja leszek nekí leborulok előte, összeszedem szoflyánait, s azt ereklyéiként aggom az aranyozott tükör és képekretkre, nem ugy mint a profanus emberek, kik zsebre tönik, s otthon — — Oh! még a gondolat is iszonyattal tölt el! — pipaszára tekerek s ugy éktelekkel el, még pedig bagódelv. *) Fídon!

*) Ne higgyetek, nekí, mert épen a szöke szöke s őrös hazai és horvátok pipára haszná ellent.

Sokk.

S most mitán hiszem, hogy anygal- arczkórló eltűntek a harag komor vonásai

s a szemek nem tűznek boszus villámokkal, hiszem, hogy nyugodtan leszállhatok mult heti ég és föld közötti líbegő keserves helyzetből s megpihenhetek a földön, mert az égbe ismét csak e hó 8-án este mehetünk, **„Nőgyeletünk“** háj és szelleműs hól nye új intézkedvén, hogy akkor a Curia-teremben a nőgyelet pénztára javára közöszöcelt tartassék.

Ugy hiszem ezen tánczmulatság képezendő fartsagny saissontunk fénypontját, az előkészületek mindenát nygaban folynak, s bár hóvá tekintnk, látjuk a tündérnyáj gyors mozgását, s ha valaha úgy most irgyteltem meg a csánit virág boldogságát, — mert ha az oroszlányibólban ebédessék, hogy a szöke és barna furtok mily mennyiség, mily mennyiségű virágot próbál fel egy nap, nem csoda, ha ily celtelen virág ohajának lenni: — hanem hiszen én is készülok ám.

Az eoldig lakódomnak és dalestélyek közegette megveszté libámat már reperálják, — szerkesztő az egy pár keztyűt ígért. — A közbiztonság szerkesztője egy pár lakcipőt vesz — az azt mondta, hogy kifutni helyettem a beletűt dijt, és még vacsoráit is ellát. Jóvám kílátás: de mégis ér annyit mint még nulla.

Mikédevelünk szorgalmat szinte ne feledjük: ki e sorokból, szerkesztő az, mert bizony még csak két óta tanulnak egy igen néhezmeneti sok személyből álló darabot, s már is a jóvám vasárnap ok akarják adni, a mi mindenesetre a rendezőség szorgalmára és tapintatosságára mutat. — S ha tovább a kitűzött úton halad, azt hiszem, még husvétig ezenfél eld eloadást is le-

hetünk szerencsések láthatni, — most pedig másékat még ám ki a színház, körül épitették pák, — — becsánat, erkei székének, kisibe ugy néz ki mint a burlai arany telen, s hiszem, hogy világitás mellett jobban veszi ki magát mint sőtében, pedig így is szép.

Ígye? hogy derék férfiak ezek a dalköri tarokk, teremtettek Vácznak egy kis állandó színházat. — Legközelebb pedig elhatározta a választmány, hogy bohóczestélyt rendezzen, melyre mindenki kag meghívott, s ki beagyalja, hogy a kifóttú idő tartandára **boldog lesz.** — A meghívandó vendégek hát első helyen a városi képviselőtestület és tisztikar tagjai, — aztán a lakosság többi része sorrend szerint van előjezve. — A meghívásokat nem a dalkör választmány jegyzői teljesítik, hanem azokat a zeneclubb comitóriában írják. — Különb is itt volna egyszer már az ideje, hogy a jegyző urak tólmalmozott időtelenség miatt ily apró-kezesüléssel, mint a meghívók megírása felmentetésnek, illetőleg az egy fizetett írrokra biznánk.

A bohóczestélyre constumetok szabad mindenünknek magának készíttetni, csak az álarczok kell a bolha vásárolni ott mindenki saját izlése szerint válasszat, harjú, birka, számár, sőt még halfejt is, s ha csak az a nímélet kikutató kivánsi publikum meg nem tudja, hogy ezen időre minniggett melyik **boldog** van alatta, még elhiszik, hogy csak ugyan horjú vagy birka volt. Oh! ti egy-ágyú kíváncsiak!

ni, — hisszük — a közö — s fig — gitáskun

Nő

lenne a

alnapján

séget ki

számár

Pá

hiszen

snját é

Ol

vezetik

csnk kö

is ne, m

írva egy

Dr

eztall

Kit

Ma

inkbó j

Az

Ös

Eb

Va

A

tükője t

összeget.

Ug

birtoka

holdat.

A

Ez

Sz

sen

tökték

Kez

ság és k

összege

Tel

szánu á

gyonta

E

telen o

— mi lo

részesül

rak min

—

Nem

Nem

meg ma

kodása

ben bi

Ugy

a 6-ik

össze

van, mel

szerege

doskodik

Nem

számtalan

nünk, —

dittantá.

Vag

A p

létessége

és addig

előtöl

miként

ségüknel

kik árvá

kirúlk, —

Áll

Láv és

Antal!

gy)

szagot, v

fényen l

nyer m

metől eg

ni, — de szigoruan korlátozni úgy hisszük a városelőjáróinkatyaig gondja közé tartozik — hangosan szólnánk — s figyelemzetnek, hogy a bjuon segítünk.

Nézetünk szerint legcélszerűbb lenne az egész vállalatot részvények alapján átvenni, s így minden eshetőséget kizárva, az városi közönöség számára teljesen biztosítani.

Pártoljuk tehát e derék vállalatot, hiszen a mit ez ügyben teszünk, azt saját érdeklünkben fogjuk tenni.

Mátroy György (s*)

Közügy.

Olvasóink méltán összkodizusukat fejezhetik ki, hogy oly ritkán lehet szerencsénk közügyeinről megemlékezni, — hogy is ne, midőn a szerénység köpenye alól az ártalmi kérdéseket is csak magányton lehetett kiaknázni.

De csak hogy megvan! álcázánk le czuttal legalább szerénységüket.

Kit nem érdekelnek árváink ügye!

Magányton szerzett ártalmi adatainkból jövőre többet, czuttal pedig:

Az árvák statiszticája így szól:

Összes árvák száma	826
Ebből vagyonnal bírók	374
Vagyontalanok	452
A vagyonos árváink ártalmilag kezelt tökéje tesz	106743 ft 76 ¹⁰ /100 kr öszezlet.

Ugyancsak a vagyonos árvák ingatlan birtoka tesz . . . . . 314¹⁰/100 ft oldhat.

A házak száma 126

Szökök száma 153

Ezen ingatlanok becserétekben összesen . . . . . 107808 ft töké képviselnek.

Közül tehát a városi ártalmi ingatlanosság és közpénzben 214551 ft 76¹⁰/100 kr. öszezre rugott, ezen 6-ik kamathal gondoskodik a vagyonatlan árvákról.

Tehát a lélekszámhoz aránytalan nagy számu árváinknak több mint fele vagyonatlan!

E megdöbbentő statisztici adát önkénytelen otyátn gondolatokból szül ugyanak, — mi lesz ezekből? mitféle gondoskodásban részesülnek? vagy ezekről is csak a madarak mindenhát gyámoltatja gondoskodók? Nem!

Nemes, és e tekintetben különösen nemes magistratusunk valóban atyai gondoskodása e szegény árvák jövőjét nagy részben biztosítja.

Ugyancs az árvák vagyona kezeléséről a 6-ik kamat a kezelő városi pénztárt illetve, mely a mult évben 652 ft 25¹⁰/100 kr. öszezre rugott, ezen 6-ik kamathal gondoskodik a vagyonatlan árvákról.

Nemesabb czakra ezen jogtalan és igazságtalan, — bár sajnosan be kell ismerenünk, — törvényes jövedelmet nem is fordíthatná.

Vagy nem így van?

A pontosság, lelkiismeretesség, becsületesség jellemzi árváink vagyoni kezelését és addig is, míg hivatalos adatok alapján egy teljes egész adataink árváink alapjain mikénti kezeléséről, — ne végtek szerénységünkdel fogva sértesnek, ha azoknak nevet, kik árváink ügyeit lekötökn hordják, ide kirúgnak, ezek a jóemberek?

Bálintffy Pál, Varázsszój Gyusz-táv és az universális referens Pruner Antal!

X.

* Kisé korán kezdte az uszoda kerület be-fogását Duná mellett, hanem inkább korán, mint későn, vagy soha, és mire egy részvényállat e kérdésben létsón akorra már firtánk, ugy-e? vagy éppen nélkülöszer be fog fogni Dunánk uszoda-vezetését egyen. Szerk.

Levelezés.

Vác, 1871-iki Janár 26-án.

Tisztelt szerkesztő úr! — Folyó hó 29-én tartotta meg a „Váci dalkör” évi nagy-gyűlést.

Török Kálmán alelnök ur megnyitván az ülést, számvizsgáló bizottság a pénztár állapotáról, alelnök ur pedig az egylet működéséről tévén jelentés: — midőn Degre Alajos kerületünk országgyűlési képviselője, s a dalkör elnöke megérkezvén, zajos éljenzések között az elnöki székeltel foglálás s szék-foglaló beszédében öszezartás, egyeség és munkásságra buzdított, svckét ismét az alelnöknek adta át.

Elnöki jelentés után Meizner Ede ur indítványára egy szélesebbkörü daltársulatot szervező bizottság, Forster József ur indítványára pedig egy ötagu becsületbíróság állítotott fel, tagjai ezen nélsben meg is választottak.

Egy körülményt azonban nem hagyhatunk megrovás nélkül, s ez azon felelőtlenség, melyet az egylet tagok egybehívása körül a jegyző-hivatal tanusít. — Jelen alkalommal em hivatalt meg a tagok egyenként, külön meghívó jegyzővel, hanem falragaszok által. A gyűlés határidejéről azután tudhat mindenki, csak az nem, a ki nem kívánest minden falraespotot piros papir tartalmát előlvasni. Ezen eljárás czélszerűtlensége mellett, a pénztára is káros hatású, mert ennek rovására történik a tollak pihentetése.

Legutóbbi dalestélyünk egy volt volna a legkedélyesebbek közül, ha a minden oldalról igénybe vett harcz — akarom mondani tánczekpe ifjuság teljes számmal jelenhetett volna meg a nagy számu anygalkák tánczgyűlést kielégítendők, — no, de azért volt hegyen völgyön lakodalom.

Miközvelünk szorgalmasan tanulnak, s ha a prognosticon nem esal úgy jövő léteu már irhatok a „Farsang iskola” előadásának erelményéről. — Addig is, Isten ömel!

A. B.

Fővárosi életképek.

Januar 26-án.

Van a pesti demokrátiának egy gyttlője, a melyben nem kérdezik tödel szabó vagy ügyvéd, írő vagy kereskedő vagy-e, hanem elég, hogy tisztességes, a kötelezéseknek eleget tevő egyéniség vagy. Itt találok Pest szelenei erjét egyestül a munkásszékel. Ezen egylet: a „Népkör.” A hol demokratia van, ott természetes az egyenlőségnek kell uralkodnia. A modern művelt világ belátja, hogy egyenlőség nélkül haladásról szó sem lehet, és így létrejöti a szabad verseny. A konkurencia által győző a jó a rossz felett, a jobb a jó feletti uralmát megállapítja. A szép a csúnya, a nagy inkább (mert csúnya „szép nem” nincs) kevésbé szép felett viv győzelmét. A szabad versenynek tere van. Így látjuk az itt rendezett tánczgyűléseknél, — mikép kap a csúnya a „szép nem” igényeinek meg nem felelő fiatal ember kosarat; észrevehető, hogy a nem szép és a nem képzés a tánczról el nem írárdt és át nem zárdt állapotban hazá menni.

Magus önczettel sétál a vidéki danyki, ki mindenkép törekszik a községgel tudatni, hogy ő nem „falu-si gyerek,” hanem a „fashionable” világ egy oroszlánya. Dacára annak, hogy elérte már a férfikorot, arczán, görösti segítségével épen amny helyely felfedezhető, mint Bismark fején a haj. Ezen néhány darab helyely férfiaságának büszkeségét képezi. Simonvárosi kir magát a megtestesült demokracziának tartja, ő csak jövedelmét, szubszidiát akar minden áron, és pedig egyestül érvel. Azért is minden harudiki szava: „viribus unitis.” O erlyedetlen buzgalommal fáradozik belső a haladásért, és mint egy perputum mobilis folyótát mozog, az az: halad. De ha a tetre kerül, ha itt van az ideje valamit véghez vinni, a demokraczia nagyobb dicsőségére — eltitnik.

A városi al-rezszobánál vagyunk. Betoppannak az öreg Vilmos, királyi eszászár, karontogya kancellárzáljáról és az exaszár, Napoleonnal. A zaj, lármá, sivoltás valami rettenetes. Ki velük, hangzik mindentudom. Egyszerre megjellemek a franczia köztársaság képviselői: Gambetta, Favre, Trochu és Crémieux. Általános éljenzés. Húzzák a franczia szózatot, a Rhodés Lásle lé által szerzett „Marsellaise—t. Vive la republique française, ez hangzott minden ajkról.

Megállj, te hírlapíró! kiállt réam egy csinos ötozött apéca. Mit akarsz, szép maszok? Honnan ömszer, volt a kérdésem. Az ostobaságaidtól ösmerlek. Én azon véleményem valék, hogy egyedül csak eszes emberek irhatnak a lapokba; de most már tudom, hogy szamarak is.

Hm! Nem nagyon udvarias vagy, — volt feleletem.

Nem is érdemel: olyan goromba vagy, mintha a pusztán fölvevélkedél volna. Olvasd el a múlt heti szinbírálodat, és avval eltitni.

Mit nem kell eltitni egy újságíróinak, ha objective itél! Mire nem képes a megsértett hitúság!

A milyen az idő, olyana a divat, és annak itélőszéke: a tánczgyűlése.

Könn miköznek a hatalmas mitrálleusok, vetélkedve a Krup féle gyűkálk.

És a nök diszesítődésénél sem a Zund-nadegeveler szem a Chassepot, sem Krupp és Mitrailleuré hiányzik. Ez most a legujabb, ha nem is párizsi, divat.

Servus, kis demon! üdvözlő egy Mitrallussal felcizfrázott dominós helyg.

Mit vétettem én neked, hogy ordogodtál vagyok.

Sokat, Kedves barátom, igen sokat; volt választ. Te a nők egyenjogúságát mellet harcolsz, én pedig azt mondom, hogy kell benntük-et emancipálni. Mert különben, sugja a filumbé, nem töltöztél az egész időmet — télelenségig. Ez a boldog állapot. Henyálni és nem dolgozni.

Felvilágosodás, hál késsel az éjji homályban.

Accubus.

Egyleti mozgalmak.

Polgári körünk f. hó 18-ára a dalkörrel szíves viszony megszárdítása céljából is banquetet rendezett az alíráskor nagyon folyvák, — egy részvény ára 1 ft 80 kr.

Casino-egylet a délután 2 órákor tartja közgyűlését, tárgya az egylet állapot iránti jelentés. Igazgatók és választmány választás, — és netalán teendő indítványok.

A dalköri január 29-iki közgyűlést egész terjedelmében a levelezési rovathoz közöltük, itt csak azon kérdést hozzátartjuk, miért nem maradt a közgyűlés tárgyainál? költségek, számadások átvizsgálása stb. Az alap-szabályok értelmében a közgyűlés ezen tárgyai az elnök, azután jöhetnek olyan becsült bíróság, név-céle indítványok.

Helyi hírek.

Wohlleben Adolf munkatársunkat és családját súlyos vesztés érte, f. hó 28-án a forrás szerzetét és az anyját veszté el. — a gyászjelentés így hangzik:

Wohlleben Károly, es. k. nyugalmazott alezredes, Adolf, es. kir. ügykapitány, és Ernő, magánzó, elszomorodott szívvel jelentik saját és női s Heltőlég unokáik Adolf és Lajos, es. kir. hadnagyok, és Ferdinánd nevben és az unjuknak Rajkai Friebeisz Rozsiának, néhai Wohlleben Károly, es. kir. őrnagy özvegyének, f. 1871-ik évi január 28-án délutáni 6 órákor, végelegenyűlés következtében, életének 82-ik évében történt, gyászos elhunytát.

A boldogultnak hült tetemei f. hó 30-án délutáni 1/4 órákor fognak az alsó-városi sírkertben örök nyugalomra letetetni.

Vác, jan. 28. 1871.

Béke és áldás bennük!

Hyman Sonnenberg (Bérez) Nándor, ma jejezte el a bájos kis Brünauer Irma kis asszonyt. — Mi tiszta szívből szerencsét kívánunk e frigyleg.

Közelonhangok című képes album előfizetés felhívását olvastuk, ajánlunk minden szepért, nemcsért leváló közönségünk figyelmébe; előfizeti ivre téven szert, előfizetést mi is elfogadunk, az igért tiszteletpótlány azonban elfogadva, ismét csak a firt azaz eszáltsék részere fogjuk írma laosítani.

Van nekünk egy született vak Logánur, ki a nélkül, hogy mesterségében oktatást nyert volna, mindazon munkát képes megtenni, melyet valószerűleg egy ép-szemű helyg-egyleti tag nem lenne képes megtanulni. — minthogy pedig ezen vak ember képessége a szó szoros értelmében páratlan, — szabadságot veszünk magunknak ezen vak polgártársunkat összes képességeivel együtt hitelles adatok után jövöre megismerterüti.

Van nekünk egy szabad közműves, ki az eszkölettel ugyan megtagadja, azonban felebarátja javára leti tanuskodásért a 10 ft tanadji felszámítást nem resteli. — Ugyan melyik polvok tagja lehet ez az ur?

Műkedvelői színelőadás. A váci Dalkör és Négyelt által a Hölgy-daliférek közreműködésével Vácban az „arany szarvas”-hoz címzett vendéglő színházzal alakított ünnepélyes vendégség folyt 1871-ik év Febr. 6-án adatik*. Farsangi iskola. Eredeti vígjáték dallal és táncszal, J szakaszban, írta Vahot Iure. — Első szakasz: Házi mulatság falom. Második szakasz: Pesti ball. Harmadik szakasz: Két áldadó leány. Negyedik szakasz: Le az álarczsal. — Személyek: Sáspatkái, gazdag földes ur. Imrey István ur. Sáspatkainé. Kredits Mathild k. a. Veronka. örökbe fogadott leányok. Penezer Gabriella k. a. Zarándi Béla, megyei aljegyző, Schedling Nándor ur. Godry, Compossessor, Benkár Dienes ur. Godryné, tisztes matróna, Koch Gusztávus ur. Bernátska kisasszony, Müller Anna k. a. Bartók ur. Benkár János ur. Rector ur. uram. Mudrik Antal ur. Preceptor, Tarracky Ferenc ur. Kántor, Pertik Gyula ur. Mint dilettans zenészek. — Aktási, nótelen vna prókator, Sandly György ur. De la Coeur, tisz. Meissner Nándor ur. Valp. fiatal pesti ügyvéd. Bertalanfy Ignaz ur. Graf Flórián, egy híres kalandor, Fáy Andor ur. Pártos, Steiner József ur. Ugrai, Firtos Imre ur. Hoploh, Reizer Ede ur. Rikl, Hoffman Miklós ur. Híres tánczosok. Kékes leány, Szakcs Erzséke k. a. Gyuri, Sáspatkáiék inasa, Vélzer Lajos ur. Boreza, szobaleányok, Molhár Amália k. a. — Uvegy Kudrincze, Bech Emma. — Ágnes leány, Havas Jozsef k. a.

* Hozzájárul, hogy ezen előadás kegyelete okból előhalaszták.

Beküldetett. E lap 5-ik számában egy — r. betű mög rejtőzött — valaki szörnyien prészkölt ellenem.

A felhozott phrasiskokra én is azokkal felelhetnék, mert hisz a túrélmény papir mindent elvisel; de midán jelenleg a tetek közeje van, nem érek rá, és viszont kongó nagy hangok elzenésével a t. olvasó közönséget mulattatni. De még különben sem látom célérthetőséget egy ismeretlen német el szavai falon keresztül vitádba elegyíteni. Tehát röviden csak annyit mondok, hogy én hivatalos megbízásom teljesítésem. Hogy pedig mennyiben van igaz a jövetelem visszaütés. — Nőegylet'nek, azt a körülményekkel ismerős és higgadt el fogulatlanok bírálására bízom.

Imrey István, váci Négyelt titkára.

Sakkfeladvány.

Lógrás szerint fejtenéd meg.

Gyűrökkelélek Lászlódt.

sovs,	sá-	el-	a	Gyer-	got,	ll-	vi-
Füst	ro-	bal-	la	e-	tolt	tye-	az,
dop-	mely	gnak;	szől:	És	lat	rá-	got?
ha-	a	zsát,	gész	el-	ling	mely	Kol-
Egy	bol-	a	Holt-	s	hal	tál.	sá-
lat	lál	tu-	lofl.	vi-	col	ee-	l.
csak	gnak:	hirt	ba-	vi-	től.	egy	lan-
Vársz	val-	lig	li-	Még	tat-	é-	y.

E lap ötödik számában közölt rejtény megfejtése ez:

Kivégteék Baniú Déneset. Vége van már Béli Fálnak. Tökéletes úja elé. Schol, de sehol sem állnak. Gyogyúrú szep Erdélyország. Egy karkikgyűrt, vagy má... Hogy az újan van Telek! Ottvan jól tudja forgatni.

Tóth Kálmánot. (Bánnéi átk.)

Helyesen fejtezték meg betérkezési sorrend szerint.

Szeder Luella k. a. Reichenhaller Ilona k. a. Hőj Varnaszi Gusztáv ur. Reichenhaller Jzsef ur. Edler Viló László ur. Spreger J. úrbölyök. Záhony József ur. és Somelka József ur. Pestről.

A három első behírdetés — általunk kitűzött jótalompéket máj póstával küldjük.

Felelős szerkesztő: ELLÁSSY GYULA.

HIRDETÉSEK.

Ölfa eladás.

A váci káptalan uradalom sügyi pusztájában vágott mintegy 300 erdei öl tölgyfa, a váci nagyrépostáság lakában február 7-én d. e. 10 órákor nyilvános árverezés útján el fog adatni. A venni szándékozók ezennel tisztelettel meghívhatnk.

Vác, január 26-án 1871.

Bartos József, számtartó.

Kiadótalajdonos: Ellássy Gyula.

Vác, 1871. Nyomatott a siketn. íprarit. gyosszajtóban.